

Nemuritorul

Nicu Hăloiu

Nemuritorul

I-a tot jenat prezența ta
în viața lor, în lumea lor,
că ești aşa strălucitor,
ei nu s-au putut împăca!

Cu fiecare al tău vers,
tu îi umbreai, pe fiecare,
că scrisul lor, fără valoare,
li se părea atât de șters!

Și-atunci, la apus de soare,
ca-n ontologica baladă,
s-au adunat cu toti la sfadă
plănuind să te omoare!

Nu ca în mitul din străbuni,
care-ndulcea durerea mumii,
ci te-au ascuns de ochii lumii,
la spitalul de nebuni!

La minte, ei nu au fost teferi,
că tu, Tânăr cu părul nins,
aripile tăi întins
și ai zburat între luceferi!

Iar muza, dulcea ta zeiță,
nici nu a venit să-ți spună
nemernicia cea nebună,
tu, n-ai avut o mioriță!

Dar, cu tot complotul lor,
tot tu ai fost cel câștigat,
căci, prin versu-ți minunat,
ești de fapt, nemuritor!